

در همبستگی با زنان مبارز برابری طلب و علیه جمهوری اسلامی ایران

فراخوان برای راهپیمایی همبستگی با مبارزات رهایی بخش در ایران

یکشنبه ۹ اکتبر ۲۰۲۲ - ساعت ۳ بعدازظهر - Place des fêtes - République

حدود سه هفته از قتل ژینا، زن جوان اهل کردستان و مسافر در تهران، توسط رژیم مردسالار جمهوری اسلامی ایران می‌گذرد. از نظر پلیس امنیت اخلاقی، او به اندازه‌ی کافی محجبه نبود. از آن زمان، یک روز نبوده است که هزاران زن در مقابل نیروهای امنیتی ایستادگی نکنند. یک روز نبوده است که حق وجودی خود را، با حجاب یا بدون آن، و آن گونه که خود می‌خواهند، مطالبه نکنند.

روز و شب، جوانان دست به قیام می‌زنند، و با سنگهایی در دست، مردان تا دندان مسلح را عقب می‌رانند. نیروهای امنیتی پر شمار و گوناگون، با لباس شخصی یا اونیفرم، در سرکوب خونین قیام متحد شده‌اند. در مقابل آنها، مردم به‌پاخاسته خیابانها را به تصرف درمی‌آورند، مردسالاری را به چالش می‌کشند، انزجار خود را فریاد می‌زنند، عدالت را مطالبه می‌کنند و هشدار می‌دهند:

«این آخرین پیام است، هدف خود نظام است»

علیرغم خشونت بی‌حدوحصر، علیرغم سرکوب شهری که در سوگواری به سر می‌برد (سفز، ۲۶ شهریور)، اما همه ایستادگی می‌کنند؛ علیرغم بازداشت‌های پیشگیرانه‌ی صدها فعال کارگری، کنشگر فمینیست، اعضای اتحادیه‌های کارگری و انجمنها، دانشجویان، دانشگاهیان، ورزشکاران و هنرمندان، علیرغم کشتارهای دسته‌جمعی (زاهدان، هشتم مهرماه)، علیرغم دستگیری و ضرب و شتم در دانشگاه‌ها (دانشگاه شریف، دهم مهرماه) و علیرغم تهدیدهای رهبر حکومت (دهم مهرماه).

با وجود سرکوب جنبش‌های کارگری در چند سال گذشته، اتحادیه‌های کارگری برای سرنگونی رژیم فراخوان اعتصابات سراسری داده‌اند، رژیمی که دست به غارت، استثمار، کشتار و تجاوز می‌زند، و مردم مبارز ایران و دیگر کشورهای منطقه را سرکوب می‌کند، مدعی مبارزه با امپریالیسم آمریکا است. اعتصابات به طور گسترده در کردستان به وقوع پیوسته و در دیگر مناطق نیز در حال شکل‌گیری است.

از شنبه اول اکتبر (نهم مهرماه) دانشجویان در سراسر کشور دست به اعتصاب عمومی زده‌اند. دختران دانش آموز به آنها پیوسته‌اند، انجمن‌های معلمین فراخوان اعتصاب داده‌اند، و فعالین فمینیست و کارگری از سلول‌های خود در زندان حمایت خود را از مردم ابراز کرده‌اند. هیچکس نمی‌تواند نتیجه‌ی این خیزش‌ها را در کوتاه‌مدت پیش بینی کند، ولی بی‌تردید این حرکت مردمی یک نقطه‌عطف مهم در تاریخ مبارزه و مقاومت ایران است.

در خارج از ایران، زنان کردستان، افغانستان، ترکیه، سودان و تونس از مبارزات آنان حمایت کرده‌اند و اتحاد فمینیستی بین‌المللی بی‌سابقه‌ای را رقم زده‌اند. اما در کشورهای "شمال"، از بایدن گرفته تا ملونی و همچنین کلیه‌ی نیروهای ارتجاعی در فرانسه، استفاده‌ی ایزاری از مبارزات زنان ایران را به سرلوحه‌ی اقداماتشان تبدیل کرده‌اند.

ما که در پیوند با ایران، فمینیست‌ها، مخالفان امپریالیسم، سرمایه‌داری و تمامی اشکال سرکوب هستیم، یک مسیر مشخص را دنبال می‌کنیم: حمایت از خیزش فمینیستی ایران و مقابله با حمایت‌های فرصت طلبانه، از جمله در دیاسپورا. ما می‌خواهیم صدای زنان، کارگران، اقلیت‌های مذهبی و ملی، جامعه‌ی LGBTQ+، میلیون‌ها کارگر افغان و فرزندان آنها، که از تبعیض نهادی در ایران رنج می‌برند، را به گوش مردم برسانیم.

به ما بپیوندید!

مرگ بر ستمگر، چه شاه باشه، چه رهبر!

برای حق شادی و زندگی!

برای مبارزات رهایی بخش در ایران و جاهای دیگر!

زن، زندگی، آزادی!

به دعوت فمینیست‌ها و کویبرهای آنتی کاپیتالیست و انترناسیونالیست،

با همکاری و همراهی گروه‌های چپ و دموکرات در پاریس